

Hørselshemmede - det første året

Foreldre er barnets viktigste omsorgspersoner. Å sikre samspillet mellom barn og foreldre i denne tidlige fasen av barnets liv er svært betydningsfullt for barnets psykososiale og språklige utvikling.

ARTIKKEL | SIST ENDRET: 10.06.2016

I løpet av det første leveåret tilegner barnet seg språk ved å være aktiv deltaker i språkmiljøer hvor språket er i bruk. Det er derfor viktig at foreldre får informasjon om hvordan de kan legge til rette for og kommunisere med sitt barn.

Involver foreldrene i tilpasning av hjelpemidler

Dersom barnet har behov for tekniske hjelpemidler, er det hensiktsmessig at foreldrene medvirker i prosessen rundt tilpasningen av slike hjelpemidler. Det er også foreldrene som i det daglige må sørge for at høreapparatet eller cochleaimplantatet brukes, og de må følge med på at de fungerer.

Informasjonsmateriell bidrar til å ivareta foreldrenes behov for informasjon. De fleste foreldre vil ha behov for støtte og veiledning fra fagpersoner med hørselsfaglig kompetanse slik at de kan legge til rette for et godt utviklingsmiljø for barnet.

Tilbud fra Statped

Statped gir et såkalt «straks-tilbud». Dette innebærer at foreldre, men også høresentraler, helsestasjoner, pedagogisk-psykologisk tjeneste og andre kan ta direkte kontakt med Statped for å sikre at foreldrene får en eller flere informasjons- eller veiledningssamtaler i den første fasen etter at hørselshemming hos et barn er oppdaget.

Statped har veilednings- og kurstilbud rettet mot foreldre til hørselshemmede barn. Foreldre som deltar på

aktuelle kurs, får kunnskap om og innsikt i barnets situasjon. De får også mulighet til å møte andre i samme situasjon, noe mange finner nyttig. Kommuner kan kontakte Statped for å bli orientert om hvilke muligheter som foreligger. Søknader om bistand fra Statped eller om deltakelse på kurs fremmes gjennom den pedagogisk-psykologiske tjenesten i kommunen.

Monas hørsel ble testet på barsel da hun var to dager gammel. Etter ytterligere hørselstester ble det konstatert at Mona hadde et betydelig hørselstap, muligens var døv. Foreldrene fikk samtale med lege, audiograf og audiopedagog på høresentralen. Etter ønske og samtykke fra foreldrene kontaktet høresentralen Statped som hadde tre samtaler med foreldrene. Foreldrene fikk bl.a. utdypende informasjon om hørselstap og hvilke instanser som hadde ansvar for hva. Statped kontaktet den koordinerende enheten for habilitering i kommunen. Etter ønske fra foreldrene ble det utarbeidet en individuell plan. Helsesøster var sentral i arbeidet med å koordinere hjelpetiltakene. Mor ville være hjemme med Mona til hun ble to år. PP-tjenesten foretok en sakkyndig vurdering, og Mona fikk et vedtak på seks timer spesialpedagogisk hjelp per uke. Spesialpedagogen kom hjem til familien tre ganger i uken. Etter søknad fra kommunen til Statped fikk foreldrene individuell veiledning annenhver uke. Veiledningen handlet hovedsakelig om hvordan foreldrene kunne være gode språkmodeller og ta i bruk strategier og teknikker for å kommunisere med Mona og stimulere lytte- og talespråkferdighetene hennes.